

NANNINA
ΣΑΚΚΑ-ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ένας παράξενος επισκέπτης

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Σειρά: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕΙΣ

NANNINA ΣΑΚΚΑ-ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ,

Ένας παράξενος επισκέπτης

Copyright © κειμένου: Ναννίνα Σακκά-Νικολακοπούλου, 2014

Παραγωγή: ΜΙΝΩΑΣ Α.Ε.Ε.

1η έκδοση: Απρίλιος 2014

Διορθώσεις: Αθηνά Λυρώνη

Σχεδιασμός εξωφύλλου — Σελιδοποίηση: Ιάκωβος Ψαρίδης

Φωτογραφία εξωφύλλου: © Stone / Getty Images / Ideal Image

Copyright © για την παρούσα έκδοση:

Εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ

Τ.Θ. 504 88, 141 10 Ν. Ηράκλειο, ΑΘΗΝΑ

τηλ.: 210 27 11 222 — fax: 210 27 11 056

www.minoas.gr • e-mail: info@minoas.gr

ISBN 978-618-02-0256-4

NANNINA
ΣΑΚΚΑ-ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Παρανυφάκια	9
Ένας παράξενος ταξιδιώτης	13
Το Καταφύκι	17
Στα Λουτρά	22
Το κάστρο της Ωριάς	26
Μια απρόσμενη γνωριμία	34
Μπάνιο σε δίδυμη παραλία	38
Μυρίζει απόγευμα	42
Τρεις αδερφάδες Παναγιές	48
Σχέδιο παρακολούθησης	54
Μια μέρα πεζοπορίας	60
Η Παναγιά του Νίκους	64
Οι μανολαρίνες	70

Ανατροπή	74
Απόψε γάμος γίνεται	80
Σπηλιές μ' αγριοπερίστερα	88
Μια βόλτα στη Χώρα	94
Εικόνες, γεύσεις και μουσικές...	98
Βιβλιογραφία	101

ΠΑΡΑΝΥΦΑΚΙΑ

Ο γάμος θα γινόταν στην Κύθνο. Η ξαδέρφη μας η Μοσχούλα –από την αδερφή της μητέρας μας, δέκα χρόνια μεγαλύτερή μας– ήθελε εμένα και την αδελφή μου παρανυφάκια.

Η Αντριάνα ξετρελάθηκε και πήγε μαζί με τη νύφη να φτιάξει το φόρεμα που θα φορούσε. Εγώ δήλωσα πως δεν υπάρχει περίπτωση να μπω σε τέτοιο λούκι.

— Θα στεναχωρηθεί η Μοσχούλα, είσαστε τα μοναδικά της ξαδέρφια.

— Κι αυτός είναι λόγος να φορέσω λευκό παντελόνι και πουκάμισο με γαλάζιο παπιγιόν;

Άδικα προσπάθησε να με μεταπειίσει η μητέρα μου. Τι ήταν να το μάθουν οι κολλητοί μου, δε με άφησαν σε χλωρό κλαρί.

— Να φέρεις φωτογραφίες να σε δούμε που θα κρατάς την ουρά της νύφης, ειρωνεύτηκε ο Βαγγέλης.

Ο Θάνος κάτι πήγε να πει, αλλά είδε τη φονική ματιά που του έριξα κι έχασε τα λόγια του. Η Αντριάνα ήταν όλη τη μέρα μπροστά στον καθρέφτη δοκιμάζοντας χτενίσματα. Πάνω τα μαλλιά, κάτω τα μαλλιά, μπούκλες, αλογοουρά, μάδησε από τα πολλά λουσίματα και τα ισιώματα με το πιστολάκι.

Η Αντριάνα κι εγώ –ο Φίλιππος– είμαστε δίδυμα. Εκείνα τα δίδυμα που δε μοιάζουν σε τίποτα, ούτε σε μορφή ούτε στον χαρακτήρα. Ολόξανθη εκείνη, μελαχρινός εγώ. Άσπρο λέει, μαύρο απαντάω. Καλή μαθήτρια, διαβαστερή, τυπική στο σχολείο, «τρεις λαλούν και δυο χορεύουν» λέει για μένα η μητέρα μας.

Ο γάμος θα γινόταν τον Δεκαπενταύγουστο. Θα μας φιλοξενούσαν συμπαέθεροι από το σόι του γαμπρού. Ο πατέρας, που είχε ξαναπάει στην Κύθνο, είχε να λέει για ένα νησί με υπέροχες παραλίες και πλούσιους ψαρότοπους, μιας και το ψαροντούφεκο ήταν το χόμπι του. Εκείνη που δεν κρατιόταν απ' τη χαρά της ήταν η γιαγιά μας, η μάνα της μητέρας μας. Πάντρευε τη μεγάλη εγγονή της κι ονειρευόταν πως θ' αποκτήσει δισέγγονο.

Αποφάσισε να πάει από αρχές Ιουλίου στην Κύθνο γιατί είχε ιαματικές πηγές κι ήταν ευκαιρία να γιατρέψει τα ρευματικά της. Έβγαλα καντήλες. Δεν έφτανε που θα έπρεπε να πάμε τουλάχιστον μια

βδομάδα πριν από τον γάμο και να χάσω την παρέα μου, η γιαγιά ήθελε διακοπές διαρκείας. Ευτυχώς που οι γονείς μου δεν είχαν άδεια νωρίτερα απ' τον Αύγουστο κι έτσι έφυγε πριν από εμάς.

Αλλιώς είχα ονειρευτεί τις διακοπές μου! Ήταν κι ο εξάψαλμος, το ίδιο τροπάρι, τα ίδια λόγια που ακούγαμε κι εγώ κι οι κολλητοί μου, λες κι ήταν καρμπόν.

— Να ωριμάσετε, είστε μεγάλα παιδιά, θα πάτε Γυμνάσιο.

— Θα σας βάλουν τα δυο πόδια σ' ένα παπούτσι.

Κι είχαμε κάνει σχέδια, να είμαστε μαζί στα εξοχικά σπίτια μας στα Κύθηρα. Από μικρά πηγαίναμε εκεί, οι γονείς μας ήταν παιδικοί φίλοι. Τα σπίτια μας ήταν πολύ κοντά. Θα τρέχαμε με τα ποδήλατα, θα κολυμπούσαμε με τις ώρες, θα συναντούσαμε τους καλοκαιρινούς μας φίλους. Τώρα όλ' αυτά τέλος, μιας κι έτυχε να γίνει ο γάμος μέσα στον Αύγουστο, τότε που ταίριαζαν οι άδειες των γονιών μας. Κι ύστερα τι θα μας έμενε; Δέκα, δώδεκα μέρες κι ούτε, κι άντε το μαγγανοπήγαδο του σχολείου.

Ο πατέρας ήταν ο μόνος που καταλάβαινε γιατί δεν ήθελα να φύγω μακριά απ' τους κολλητούς μου. Μου υποσχέθηκε εξερευνήσεις, μπάνιο σε μοναδικές παραλίες και ψάρεμα.

— Να μην υπολογίζετε πως θα σας ακολουθήσω, θα είμαι απασχολημένη με τις ετοιμασίες του γάμου, ξεκαθάρισε η μητέρα.

— Να μην υπολογίζετε ούτε σ' εμένα, πετάχτηκε η Αντριάνα, εγώ θα είμαι συνέχεια με τη Μοσχούλα.

Η καλύτερή μου, τουλάχιστον με τον πατέρα ταιριάζαμε. Όποτε πηγαίναμε κάποιο ταξίδι μ' άρεσε να μαθαίνω δίπλα του όσα ήξερε για τους διάφορους τόπους. Θα γλίσωνα κι από τις υπερβολές και τα γυναικωτά της αδερφής μου. Θα έβαφε, λέει, γαλάζια τα νύχια της όπως κι η νύφη, θα φορούσε γαλάζιες κορδέλες στα μαλλιά κι άσπρα μικρά τριανταφυλλάκια. Θα έβαζε και κραγιόν στα χείλια, της το είχε υποσχεθεί η Μοσχούλα, μόνο για την ημέρα του γάμου. Να μην τύχει να ζήσω τέτοια μασκαριλίκια.

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ

Δεν ξέρω πώς γίνεται και κάθε φορά που ξεκινάμε για ταξίδι γινόμαστε μαλλιά κουβάρια. Η Αντριάνα κουβαλάει μαζί της την «Άρτα και τα Γιάννενα». Η μητέρα γεμίζει μια βαλίτσα μ' όσα δε θέλουμε να πάρουμε μαζί μας κι εκείνη νομίζει πως είναι απαραίτητα. Εγώ μαζεύω τα πράγματά μου στο παρά πέντε κι ο πατέρας βάζει τις φωνές γιατί κουβαλάμε πολλά μπαγκάζια κι εκείνος πρέπει να τα στριμώξει στ' αυτοκίνητο. Ξεκινήσαμε μέσα στην γκρίνια και με κάτι μουράκλες μέχρι τα γόνατα.

Λατρεύω να ταξιδεύω με καράβι! Ανέβηκα στο κατάστρωμα για ν' αποφύγω τη φλυαρία της αδελφής μου. Ο αυγουσιάτικος ήλιος ρίχνει απλόχερα το χρυσάφι του στα βαθυγάλαζα νερά. Η Τζια κι η Κύθνος είναι τα πιο κοντινά νησιά στην Αττική. Παρατηρώ τον κόσμο γύρω μου. Κουβέντες, γέλια, άνθρωποι με την προσδοκία της ξεκούρασης των διακοπών.

Ένα δροσερό αεράκι χαϊδεύει τα πρόσωπα μαζί με πιτσιλιές νερού που φτάνουν μέχρι εδώ, πάνω στο κατάστρωμα, καθώς το καράβι σχίζει τη θάλασσα. Αφοσιώθηκα στη μουσική απ' τ' ακουστικά του αί παντ μου.

Καθόταν σ' έναν πάγκο στη μέση του καταστρώματος, ακίνητος σαν άγαλμα. Τη ματιά μου τράβηξε ο μπερές, που σκέπαζε το κεφάλι του και τα τεράστια σκούρα γυαλιά, που του έκρυβαν το μισό πρόσωπο.

Ξαφνικά, όλοι πετάχτηκαν όρθιοι και κρεμάστηκαν απ' τα κάγκελα στα δεξιά του καραβιού. Δύο δελφίνια εμφανίστηκαν κι άρχισαν να μπαινοβγαίνουν στο νερό. Ο άνθρωπος με τον μπερέ δεν κουνήθηκε από τη θέση του. Είχα την αίσθηση πως παρηγοούσε τα πάντα πίσω απ' τα γυαλιά του.

Το ταξίδι δεν κράτησε πολύ, ήταν αφάνταστα σύντομο, μόνο δύο ώρες. Μπήκαμε στο λιμάνι του Μεριχά, που ήταν γεμάτο ψαροκάικα και βαρκούλες. Μας υποδέχθηκαν ένας πέτρινος φάρος κι άσπρα σπιτάκια σκαρφαλωμένα στις πλαγιές των χαμηλών λόφων.

Ο Ζαφείρης, ο αρραβωνιαστικός της Μοσχούλας, μας καλωσόρισε στο λιμάνι. Ήταν ένα γελαστό παλικάρι που το είχαμε γνωρίσει στην Αθήνα.

— Σας περιμένουμε με μεγάλη χαρά στο χωριό. Η Μοσχούλα είχε δουλειές και δεν κατέβηκε, ελπίζει να μην την παρεξηγήσετε.

Το χωριό, η Δρυοπίδα όπως ονομάζεται, είναι χτισμένο σε μια ρεματιά ανάμεσα σε δύο λόφους γύρω στα πέντε χιλιόμετρα από το λιμάνι. Αυτός είναι κι ο λόγος που απ' τη μεριά της θάλασσας δε φαίνεται. Ο Ζαφείρης μάς πήγε στην αδερφή της μητέρας του, τη θεία Καλλίτσα, που μας υποδέχθηκε με μοσχομυριστό κυδώνι γλυκό και σπιτική λεμονάδα.

—Τι ωραίο γλυκό, θαύμασε η μητέρα που είχε αδυναμία στα γλυκά του κουταλιού. Τι όμορφο χρώμα, να μου πεις τη συνταγή;

—Μπόλικη μπαρπερόριζα¹, κανέλα και γαρίφαλο, κόρη μου, κανένα μυστικό.

—Έχει μια ξεχωριστή μυρωδιά το κυδώνι, αλλιώς-
τική.

—«*Το μυριστικό κυδώνι από 'κείνο που 'χει δώνει*», έτσι λέει μια παλιά παροιμία εδώ στην Κύθνο. Όπως το κυδώνι δίνει το δικό του ξεχωριστό άρωμα, τη δική του μυρωδιά, έτσι κι ο κάθε άνθρωπος δείχνει ποιος είναι απ' αυτό που προσφέρει στο περιβάλλον του. Ο καλός καλοσύνη, ο τίμιος τιμιότητα, ο σοφός σοφία, ο ειλικρινής την αλήθεια του. Ελάτε να σας δείξω τα δωμάτιά σας.

Η Αντριάνα πήρε το κρεβάτι προς το παράθυρο κι άπλωσε τα πράγματά της παντού, χωρίς να υπολογίζει πως ήθελα κι εγώ χώρο. Άφησα το δικό μου σάκο σε μια γωνία και βγήκα έξω απ' το δωμάτιο.

1. Μπαρπερόριζα: αρμπαρόριζα, αρωματικό φυτό.

Δε θα την άφηνα να μου σπάσει τα νεύρα. Περιεργάστηκα το σπίτι απ' έξω. Μια μοβ μπουκαμβίλια σκαρφάλωνε στον τοίχο μέχρι πάνω την κεραμιδένια στέγη.

Ένα γαϊδουράκι πέρασε απ' το στενό δρομάκι. Όλο το σοκάκι, οι πεζούλες έξω απ' τα σπίτια και το καλντερίμι ήταν ασβεστωμένα. Έξω από την πόρτα του σπιτιού, πάνω στις πλάκες, ήταν ζωγραφισμένα λουλούδια και καρδιές σαν να σου λένε «καλώς όρισε». Κάτι μέσα μου γλύκανε κι ένιωσα πως οι μέρες που θ' ακολουθούσαν θα ήταν όμορφες.

Διαβάστε τη συνέχεια στο βιβλίο

Ένας παράξενος επισκέπτης

Ένας γάμος στην Κύθνο φέρνει μια παρέα παιδιών στο νησί. Κάστρα, ένα μαγευτικό σπήλαιο, παραλίες με κρυστάλλινα νερά, έθιμα αλλοτινών καιρών, θρύλοι και παλιές ιστορίες από τα στόματα των γιαγιάδων κάνουν τις μέρες της παραμονής τους ξεχωριστές.

Ανακαλύπτοντας τις ομορφιές του τόπου, συναντούν έναν παράξενο επισκέπτη που τριγυρνάει σε όλη την Κύθνο, κοιτάζοντας τις εικόνες στις εκκλησίες του νησιού και σχεδιάζοντάς τες σε ένα μπλοκ. Τι κρύβεται πίσω από τον μοναχικό άντρα με τον μπερέ και τα τεράστια μαύρα γυαλιά τα οποία δεν αποχωρίζεται ποτέ;

Τα παιδιά αποφασίζουν να λύσουν το μυστήριο και να τον παρακολουθήσουν, ζώντας μια περιπέτεια με απρόσμενη εξέλιξη...

Θέμα: Ταξίδια στην Ελλάδα – ΚΥΘΝΟΣ

www.minoas.gr

9 786180 202564
ISBN 978-618-02-0256-4
ΚΩΔ. 21534